

در برون رفت از بحران کرونا اندر خم يك كوچه‌ایم!

آیا امیدی به اتخاذ سیاستی که به سرعت مشکل را حد کند یا تخفیف بدهد، هست؟ اگر بخواهیم صادقانه حرف بزنیم باید گفت خیر. چرا؟ برای اینکه کرونا از نوع بحران‌های فراگیر است که کلیه شئون جامعه را درگیر خود کرده و تا مجموعه این امور در مسیر حل قرار نگیرد، کرونا نیز حل نخواهد شد. بنابراین هیچ راه‌حل کوتاه‌مدتی وجود ندارد. در حقیقت تاکنون صنعت خودفریبی ما را از واقعیت دور کرد.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، وضعیت موج پنجم کرونا از امواج پیشین بسیار بدتر است. پیشنهاد دو هفته تعطیلی وزیر بهداشت نیز رای نیاورد. طبق اخبار منتشر شده این تصمیم به اتفاق آرا بوده پس حتی خود وی نیز در ستاد مبارزه با کرونا به این طرح رای نداده است! به نظر می‌رسد که نامه او به مقام رهبری پیش از آنکه واقعی باشد، نوعی نمایش بود. وضعیت چگونه است؟

آمار رسمی فوتی‌ها نزدیک به ۶۰۰ نفر در روز شده است. در حالی که آمار واقعی باید نزدیک به ۱۵۰۰ نفر و شاید هم بیشتر باشد. مجلس که خود را درگیر ایجاد محدودیت برای حقوق مردم در دسترسی آزاد به اینترنت کرده، بی‌توجه به این مشکل، به یک باره بیدار شده و رییس آن ضرب‌الاجل ۴۸ ساعته برای رسیدگی داده است. ضرب‌الاجلی که ۴۸ ساعت هم باشد، نتیجه‌ای نخواهد داشت.

وضعیت مشهد فوق‌بحرانی است؛ می‌گویند کمبود تابوت دارند. معاون وزیر بهداشت آب پاک‌ی را روی دست همه ریخت و گفت که هنوز به نقطه اوج نرسیده‌ایم و احتمالا تا پایان تابستان از این موج خلاص نخواهیم شد. مردم در صف‌های داروی کرونا و نیز تزریق واکسن، در حال مبتلا شدن هستند، و دربه‌در باید منتظر پیدا شدن سرم نمکی باشند (چه اسم با مسمأ و بانمکی!) صف پذیرش و بستری بیماران حکایت دیگری است. رییس‌جمهور نیز هنوز نتوانسته کابینه را جمع و جور و معرفی کند که درگیر حادثه‌ترین وضع کرونا شده است و در ستاد کرونا حضور یافته است، تا بلکه کاری انجام شود. با این حال آیا امیدی به اتخاذ سیاستی که به سرعت مشکل را حد کند یا تخفیف بدهد، هست؟

اگر بخواهیم صادقانه حرف بزنیم باید گفت خیر. چرا؟ برای اینکه کرونا از نوع بحران‌های فراگیر است که کلیه شئون جامعه را درگیر خود کرده و تا مجموعه این امور در مسیر حل قرار نگیرد، کرونا نیز حل نخواهد شد. بنابراین هیچ راه‌حل کوتاه‌مدتی وجود ندارد. در حقیقت تاکنون صنعت خودفریبی ما را از واقعیت دور کرد. تبلیغات دروغین که واکسن به زودی می‌آید، صادرکننده اول واکسن می‌شویم، کرناپاب، تماس اروپایی‌ها برای درک رمز و راز موفقیت ما، مجوز دادن به داروهای مثلا سنتی و تأسیس کلینیک چنین طب بی‌ربطی برای درمان کرونا و hellip& کار ما به جایی رسیده است که باید با تعداد محدود واکسن اهدایی صورت خود را سرخ کنیم. بنابراین در حال حاضر کار چندانی نمی‌توان کرد فقط باید با تأمین برخی از نیازها از طریق واردات یا کمک گرفتن!! از صلیب سرخ جهانی یا سازمان جهانی بهداشت از شدت بحران کاست یا مانع وخیم‌تر شدن آن شد و البته برای فردای این موج فکری کرد.

اگر برای بعد از این مرحله، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری شود، چند نکته را می‌توان متذکر شد.

۱- اولین و مهم‌ترین نکته این است که مدیریت ستاد مبارزه با کرونا در سطح وزارت بهداشت نیست. این را در همان اسفند سال ۱۳۹۸ نیز متذکر شدم. کرونا فقط یک مساله بهداشتی و درمانی نیست که وزیر بهداشت را در رأس آن قرار بدهید. این ستاد با مدیری قدرتمند و زیرنظر شخص رییس‌جمهور باید باشد که قدرت جمع‌بندی و تصمیم‌گیری و اجرا را داشته باشد. نکته مهم‌تر اینکه سخنگوی حرفه‌ای و آگاه لازم دارد. بسیاری از مردم بیش از کرونا از سخنان متولیان آن زخم‌های عمیق خوردند و عصبانی شدند.

۲- باید نسبت به مشارکت کارشناسان بهداشت و درمان در شکل‌گیری تصمیمات اهمیت داد. وزیر و معاونان وی، نماینده تام این مجموعه بزرگ بهداشت و درمان نیستند. باید نظرات ده‌ها هزار پزشک و سایر متخصصان بهداشت و درمان را جلب کرد، بدون مشارکت ذی‌نفعان، نمی‌توان تصمیمات موثری گرفت.

۳- اگر تصمیم گرفته می‌شود، باید اجرا شود و آن تصمیم نیز قابلیت اجرا داشته باشد نه مثل ممنوعیت سفر و در عین حال باز بودن راه‌ها و نه مثل ممنوعیت همیشگی تردهای شبانه و جرمه‌های اعصاب خردکن و موجه نبودن این تصمیم و نه مثل آیین‌نامه‌های عزاداری‌ها که مطلقا قابلیت اجرایی ندارد. یا تصمیم نگیرید، یا اگر گرفتید، منطقا قابل دفاع و نیز قابلیت اجرا داشته باشد و به طور کامل اجرایی نیز بشود. تصمیمی که منطقا قابل دفاع نباشد، مثل دائمی شدن منع عبور شبانه، تا قابلیت اجرا نداشته باشد، مثل مقررات هیات‌های عزاداری یا اجرا نشود، مثل ممنوعیت سفرها، نتیجه‌ای جز بی‌اعتباری سیاست‌ها نخواهد داشت.

۴- برخلاف پزشک‌انی که علیه واردات واکسن بیانیه امضا کردند، قاطبه کارشناسان و پزشکان و مردم و تجربه جهانی نشان می‌دهد که راه‌حل این بیماری، واکسیناسیون گسترده و احتمالا دایمی است که چند ماه دیگر باید دوباره تکرار کرد؛ در حالی که اکنون اندر خم يك كوچه‌ایم. از این رو برنامه تولید آن را از مساله واردات جدا کنید. حداکثر واردات را انجام دهید، اگر تولید داخل انجام شد، راه دوری نمی‌رود. اگر هم انجام نشد، زیان نکرده و انجام وظیفه کرده‌اید. فراموش نکنیم که کرونا تا آینده نامعلومی مهمان ماست و باید خود را با آن هماهنگ کرد.

۵- اگر چه برخی افراد تعطیلی عمومی و کامل را توصیه می‌کنند، ولی در این شرایط اقتصادی نمی‌دانم که این راه حل چقدر امکان اجرایی و حتی فایده دارد؟ مردم می‌خواهند زندگی کنند و باید درآمد داشته باشند. تا حالا باید واکسیناسیون به جای درستی می‌رسید که نرسید، مردم به شرطی این نوع طرح‌ها را می‌پذیرند که به آینده امید و مسوولان اعتماد داشته باشند.

۶- دسترسی به اطلاعات کرونا و مرگ و میر و ویژگی‌های مبتلایان و فوتی‌ها را برای محققان آزاد کنید، این امر به مبارزه با کرونا کمک می‌کند، نه برعکس.